Parlament Europejski
2019-2024

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2023)0460

Dalsza reforma przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2023 r. w sprawie dalszej reformy przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych (2022/2146(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając dyrektywę Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązanymi spółkami różnych państw członkowskich[1] (dyrektywa w sprawie odsetek i należności licencyjnych),

– uwzględniając dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich[2] (dyrektywa w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych),

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającą przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego[3] (dyrektywa w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania I lub dyrektywa ATAD I) oraz dyrektywę Rady (UE) 2017/952 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2016/1164 w zakresie rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych dotyczących państw trzecich[4] (ATAD II),

– uwzględniając dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i

---

1 Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49.
2 Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8.
3 Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1.
4 Dz.U. L 144 z 7.6.2017, s. 1.

uchylającą dyrektywę 77/799/EWG[1] (dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub DAC 1), dyrektywę Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania[2] (DAC 2), dyrektywę Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania[3] (DAC 3), dyrektywę Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania[4] (DAC 4), dyrektywę Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy[5](DAC 5), dyrektywę Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych[6] (DAC 6) oraz dyrektywę Rady (UE) 2021/514 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania[7] (DAC 7),

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej[8] (dyrektywa UE w sprawie rozstrzygania sporów),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2101 z dnia 24 listopada 2021 r. zmieniającą dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały[9] (dyrektywa w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje),

– uwzględniając dyrektywę Rady (UE) 2022/2523 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii[10] (dyrektywa w sprawie filaru drugiego),

– uwzględniając wnioski Komisji oczekujące na przyjęcie, w szczególności wnioski dotyczące dyrektyw w sprawie wspólnej

---

1 Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.
2 Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1.
3 Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1.
4 Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8.
5 Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 1.
6 Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1.
7 Dz.U. L 104 z 25.3.2021, s. 1.
8 Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 1.
9 Dz.U. L 429 z 1.12.2021, s. 1.
10 Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1.

podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0685), wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0683) oraz pakietu dotyczącego opodatkowania gospodarki cyfrowej (COM(2018)0147) i (COM(2018)0148), a także stanowiska Parlamentu w sprawie tych wniosków,

– uwzględniając komunikat Komisji z 15 stycznia 2019 r. pt. „W kierunku skuteczniejszego i bardziej demokratycznego procesu podejmowania decyzji w dziedzinie polityki podatkowej UE”[1] ,

– uwzględniając komunikat Komisji z 15 lipca 2020 r. pt. „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020)0312),

– uwzględniając komunikat Komisji z 18 maja 2021 r. pt. „Opodatkowanie działalności gospodarczej w XXI wieku” (COM(2021)0251),

– uwzględniając komunikat Komisji z 22 grudnia 2021 r. zatytułowany „Kolejna generacja zasobów własnych dla budżetu UE”[2],

– uwzględniając wniosek Komisji z 22 grudnia 2021 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania grup wielonarodowych w Unii (COM(2021)0823), a także stanowisko Parlamentu w sprawie tego wniosku[3],

– uwzględniając komunikat Komisji z 20 czerwca 2023 r. pt. „Dostosowany pakiet dotyczący kolejnej generacji zasobów własnych”[4],

– uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z 6 grudnia 2022 r.,

– uwzględniając badanie Komisji ze stycznia 2022 r. pt. „Koszty przestrzegania przepisów podatkowych przez MŚP – aktualizacja i uzupełnienie: sprawozdanie końcowe”,

– uwzględniając sprawozdanie z wyników końcowych Konferencji w sprawie przyszłości Europy oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy[5],

– uwzględniając wniosek Komisji z 11 maja 2022 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie ustanowienia przepisów dotyczących ulgi

---

1 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/IP_19_225.
2 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/ip_21_7025.
3 Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 89.
4 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/ip_23_3328.
5 Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 109.

służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego oraz w sprawie ograniczenia możliwości odliczania odsetek do celów związanych z podatkiem dochodowym od osób prawnych (COM(2022)0216),

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii,

– uwzględniając wystosowane przez Komisję zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczących oceny skutków z dnia 13 października 2022 r. w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie Działalności gospodarczej w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT),

– uwzględniając wystąpienie przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 20–21 października 2022 r.,

– uwzględniając orędzie o stanie Unii przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen wygłoszone na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego we wrześniu 2022 r.,

– uwzględniając sprawozdania krajowe Komisji za 2023 r. w ramach europejskiego semestru,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 marca 2023 r. pt. „Długoterminowa konkurencyjność UE: perspektywa na przyszłość po 2030 r.” (COM(2023)0168),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji w sprawie opodatkowania za rok 2023[1],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 marca 2023 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2021 r. w sprawie reformy polityki UE dotyczącej szkodliwych praktyk podatkowych[2] (w tym reformy Grupy ds. Kodeksu Postępowania),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2022 r. w sprawie wpływu krajowych reform podatkowych na gospodarkę UE[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2022 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie sprawiedliwego i prostszego opodatkowania wspierającego strategię odbudowy gospodarczej

---

1 https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/economic-analysis-taxation/annual-report-taxation_en.
2 Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 167.
3 Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 14.

(działania następcze PE w związku z lipcowym planem działania Komisji i jej 25 inicjatywami w dziedzinie VAT, opodatkowania przedsiębiorstw i opodatkowania osób fizycznych)[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2022 r. w sprawie europejskich ram podatku u źródła[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 października 2022 r. pt. „Wpływ nowych technologii na opodatkowanie: technologie kryptograficzne i łańcuch bloków”[3],

– uwzględniając plan działania Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z dnia 19 lipca 2013 r. w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS),

– uwzględniając badania Komisji dotyczące wskaźników agresywnego planowania podatkowego[4],

– uwzględniając ostateczne sprawozdania OECD/G-20 w sprawie BEPS z października 2015 r.,

– uwzględniając otwarte ramy grupy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)/G-20 w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) z dnia 8 października 2021 r. pt. „Dwufilarowe rozwiązanie w celu sprostania wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki”, do których dołączyło i na które zgodziło się na dzień 16 grudnia 2022 r. 138 ze 141 członków,

– uwzględniając sprawozdania na temat planów dotyczących filarów I i II przyjęte na szczeblu otwartych ram OECD/G-20 dnia 14 października 2020 r., a także wyniki analizy ekonomicznej i oceny skutków OECD z dnia 12 października 2020 r. pt. „Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji – Ocena skutków gospodarczych”,

– uwzględniając modelowe zasady filaru II otwartych ram OECD/G-20 w sprawie BEPS z dnia 20 grudnia 2021 r. dotyczące wdrażania na

---

1 Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 211.

2 Parlament Europejski, *Sprawozdanie w sprawie europejskich ram podatku u źródła*, luty 2022 r.

3 Dz.U. C 132 z 14.4.2023, s. 15.

4 „Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report” [Badanie struktur agresywnego planowania podatkowego i wskaźników – sprawozdanie końcowe] (Taxation paper No 61, 27 stycznia 2016 r.), „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates” [Wpływ planowania podatkowego na przyszłościowe efektywne stawki podatkowe] (Taxation paper No 64, 25 października 2016 r.) oraz badanie „Aggressive tax planning indicators – Final Report” [Wskaźniki agresywnego planowania podatkowego – sprawozdanie końcowe] (Taxation paper nr 71, 7 marca 2018 r.).

szczeblu krajowym globalnego minimalnego podatku w wysokości 15 %,

– uwzględniając oświadczenie otwartych ram OECD/G20 w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) pt. „Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy” [Dwufilarowe rozwiązanie w celu sprostania wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki], które poparło 137 ze 141 członków (stan na 4 listopada 2021 r.),

– uwzględniając wniosek Komisji z 19 czerwca 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła (COM(2023)0324),

– uwzględniając ustawę prawa publicznego Stanów Zjednoczonych 117-169 z dnia 16 sierpnia 2022 r., znaną jako ustawa o obniżeniu inflacji,

– uwzględniając art. 54 Regulaminu,

– uwzględniając pismo Komisji Budżetowej,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0359/2023),

A. mając na uwadze, że państwa członkowskie mogą swobodnie decydować o własnej polityce gospodarczej, w szczególności o własnej polityce podatkowej, co gwarantują traktaty UE, a zwłaszcza zapisana w nich zasada jednomyślności; mając na uwadze, że sprawnie funkcjonujący system podatkowy leży w interesie państw członkowskich, gdyż zapewnia odpowiednią ściągalność podatków; mając na uwadze, że choć polityka podatkowa w dużej mierze pozostaje w gestii państw członkowskich, jednolity rynek wymaga koordynacji i współpracy między państwami członkowskimi i na szczeblu UE w ustalaniu polityki podatkowej, aby wspierać dalszą integrację jednolitego rynku oraz uniknąć zakłóceń gospodarczych i szkodliwej konkurencji podatkowej;

B. mając na uwadze, że na mocy traktatów polityka podatkowa należy do kompetencji krajowych, a suwerenność podatkowa stanowi podstawową zasadę porządku prawnego UE; mając na uwadze, że zapisana w traktatach jednomyślność musi być zrównoważona bardzo wysokim poziomem odpowiedzialności państw członkowskich i musi być zgodna z zasadą lojalnej współpracy opartą na art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej; mając na uwadze, że te pierwotne ramy prawne umożliwiają wysoki poziom koordynacji ustawodawczej i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że taka koordynacja i współpraca jest niezbędna dla zachowania integralności jednolitego rynku oraz uczciwej i przejrzystej konkurencji podatkowej;

C. mając na uwadze, że koncepcja sprawiedliwego i efektywnego systemu podatkowego nie musi koniecznie wiązać się z wyższym ogólnym poziomem opodatkowania;

D. mając na uwadze, że obywatele europejscy z trudem wiążą koniec z końcem, a oprócz gospodarstw domowych o niskich dochodach coraz częściej dotyka to klasy średniej, a wiele przedsiębiorstw zmaga się z różnego rodzaju wyzwaniami; mając na uwadze, że inne przedsiębiorstwa, zwłaszcza w sektorze energetycznym, osiągnęły nieoczekiwane zyski;

E. mając na uwadze, że według stanu na 4 listopada 2021 r. 137 ze 141 członków otwartych ram OECD/G20 w sprawie BEPS, w tym wszystkie państwa członkowskie UE, wyraziło zgodę na reformę międzynarodowego systemu podatkowego w drodze dwufilarowego rozwiązania, aby sprostać wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki, w tym wdrożyć wielostronnie uzgodnione ograniczenia w zakresie przenoszenia zysków;

F. mając na uwadze, że – jak wskazano w że sprawozdaniu Komisji ze stycznia 2022 r. pt. „Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement” [Koszty przestrzegania przepisów podatkowych przez MŚP – aktualizacja i uzupełnienie] – MŚP stanowią 99,8 % przedsiębiorstw w sektorze działalności niefinansowej Unii Europejskiej (UE-27+1), tworzą dwie trzecie wszystkich miejsc pracy w UE-28 (66,6 %) i generują nieco poniżej trzech piątych (56,8 %) wartości dodanej w sektorze działalności niefinansowej;

G. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o plan przeciwdziałania BEPS, udało się osiągnąć konsensus w ramach otwartych ram OECD/G-20 w zakresie BEPS, skupiających ponad 139 krajów i jurysdykcji, w wielu kwestiach dotyczących walki z unikaniem opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym;

H. mając na uwadze, że agresywne planowanie podatkowe może mieć wpływ na przestrzeganie przepisów podatkowych przez podatników oraz na konkurencyjność przedsiębiorstw i stabilność dochodów podatkowych; mając na uwadze, że agresywne planowanie podatkowe i szkodliwa konkurencja podatkowa mogą mieć negatywny wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku;

I. mając na uwadze, że UE dała przykład innym, transponując umowy międzynarodowe do dyrektyw usprawniających koordynację działań i walkę UE z oszustwami podatkowymi, unikaniem opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym; mając na uwadze, że państwa członkowskie wykazały się różnym podejściem do planu OECD w zakresie przeciwdziałania BEPS;

J. mając na uwadze, że Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) kontynuowała prace nad identyfikacją i ograniczaniem szkodliwych środków podatkowych

państw członkowskich; mając na uwadze, że 8 listopada 2022 r. ministrowie finansów postanowili wzmocnić kodeks postępowania; mając na uwadze, że niektóre przedsiębiorstwa wydają się dostosowywać do nowych przepisów podatkowych i mogą stosować systemy agresywnego planowania podatkowego; mając na uwadze, że ostateczny pakiet BEPS dotyczący reformy międzynarodowego systemu podatkowego w celu przeciwdziałania unikaniu opodatkowania został zatwierdzony przez kraje uczestniczące OECD/G-20 w 2015 r.;

K. mając na uwadze, że nominalna stawka podatku dochodowego od osób prawnych zmniejszyła się z 35 % w 1995 r. do 21,2 % w 2023 r.;

L. mając na uwadze, że według stanu na czerwiec 2023 r. 143 jurysdykcje, w tym wszystkie państwa członkowskie UE, zgodziły się na reformę międzynarodowego systemu podatkowego za pomocą rozwiązania dwufilarowego;

M. mając na uwadze, że prawnie wiążące porozumienie międzyinstytucjonalne z 16 grudnia 2020 r. przewiduje wdrożenie planu działania w zakresie nowych zasobów; mając na uwadze, że nowe zasoby własne zaproponowane przez Komisję w grudniu 2021 r. mają pokryć część spłaty pożyczek w ramach instrumentu Next Generation EU; mając na uwadze, że w czerwcu 2023 r. Komisja zaproponowała zasoby własne związane z sektorem przedsiębiorstw;

N. mając na uwadze, że rozdrobnienie, złożoność i nieodpowiednia cyfryzacja polityki podatkowej przyczyniają się do powstawania różnych przeszkód dla przedsiębiorstw, w tym dla pracowników MŚP, osób samozatrudnionych i obywateli na jednolitym rynku, w tym niepewności prawa, biurokracji, ryzyka podwójnego opodatkowania i trudności w ubieganiu się o zwrot podatku; mając na uwadze, że przeszkody te zniechęcają do prowadzenia transgranicznej działalności gospodarczej na jednolitym rynku; mając na uwadze, że przezwyciężenie tych przeszkód wymaga wielostronnej współpracy między państwami członkowskimi oraz pilnego wdrożenia przez państwa członkowskie rozwiązań cyfrowych, które upraszczają i obniżają koszty wypełniania obowiązków podatkowych przez przedsiębiorców; mając na uwadze, że rozdrobnienie polityki stwarza również zagrożenia dla organów podatkowych, takie jak podwójne nieopodatkowanie i możliwości arbitrażu (planowanie podatkowe); mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie opracowały systemy, które powodowałyby niższe opodatkowanie niż krajowa stawka nominalna i które mogą stawiać MŚP w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej;

O. mając na uwadze, że państwa członkowskie nadal tracą dochody podatkowe z powodu szkodliwych praktyk podatkowych, a szacunki dotyczące wysokości dochodów utraconych z powodu szkodliwych praktyk podatkowych wahają się od 36–37 mld EUR do 160–190 mld

EUR rocznie; mając na uwadze, że rozdrobnienie polityki może zwiększać koszty egzekwowania przepisów przez organy podatkowe;

P. mając na uwadze, że składka solidarnościowa miała zastosowanie do nieoczekiwanych zysków niektórych przedsiębiorstw z sektora energetycznego;

Q. mając na uwadze, że w społecznej gospodarce rynkowej UE odpowiednie poziomy opodatkowania oraz proste i jasne przepisy podatkowe nie powinny zakłócać procesu podejmowania decyzji przez podmioty gospodarcze; mając na uwadze, że rozsądna polityka podatkowa powinna wspierać tworzenie miejsc pracy i wzrost gospodarczy oraz zwiększać konkurencyjność UE i jej państw członkowskich;

R. mając na uwadze, że rozdrobnienie polityki podatkowej należy ograniczyć za pomocą zwiększonej koordynacji i współpracy oraz jasnego zobowiązania państw członkowskich do szybkiej i kompetentnej transpozycji dyrektyw w dziedzinie opodatkowania;

S. mając na uwadze, że większość systemów opodatkowania osób prawnych w UE pozwala na znaczne odliczenia podatkowe z tytułu płatności odsetkowych[1]; mając na uwadze, że koszty finansowania kapitałowego, które obejmują wypłaty dywidend, nie mogą być odliczane w podobny sposób; mając na uwadze niekorzystną sytuację strukturalną, w jakiej znajdują się przedsiębiorstwa, które są uzależnione od finansowania kapitałowego, szczególnie jeżeli są młode i małe oraz mają słaby dostęp do kredytów; mając na uwadze, że ta nierównowaga tworzy problematyczne zachęty do nadmiernego zadłużania; mając na uwadze, że ulgi kapitałowe dla przedsiębiorstw mogą mieć wpływ na dochody podatkowe państw członkowskich i muszą być starannie zaprojektowane;

T. mając na uwadze, że prywatne przedsiębiorstwa, w tym MŚP, odgrywają zasadniczą rolę w społeczeństwie jako główna siła generująca zatrudnienie; mając na uwadze, że za pośrednictwem prowadzonej działalności gospodarczej podmioty te dają możliwość zatrudnienia milionom ludzi, co z kolei napędza gospodarczy i społeczny rozwój społeczności, w których prowadzą działalność; mając na uwadze, że dzięki wspieraniu konkurencyjności i innowacyjności prywatne przedsiębiorstwa promują efektywną alokację zasobów, która prowadzi do zwiększonej wydajności i wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że prywatna działalność

---

1 Komisja Europejska, Ocena skutków dołączona do wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie ustanowienia przepisów dotyczących ulgi służącej przeciwdziałaniu zjawisku uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego oraz w sprawie ograniczania możliwości odliczania odsetek do celów związanych z podatkiem dochodowym od osób prawnych (SWD(2022)0145).

gospodarcza jest również źródłem dochodów podatkowych państwa, które można wykorzystać do finansowania podstawowych usług publicznych; mając na uwadze, że prywatne przedsiębiorstwa jako główna siła generująca zatrudnienie odgrywają zasadniczą rolę w gospodarczym i społecznym rozwoju społeczeństw przez promowanie postępu i poprawę jakości życia ludzi;

U. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła wniosek dotyczący jednolitego zbioru przepisów podatkowych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w Europie pt. „Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT);

V. mając na uwadze, że działania legislacyjne Komisji w dziedzinie opodatkowania powinny mieć jasno określone priorytety związane ze zwalczaniem oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, promowaniem uproszczenia procedur administracyjnych, ograniczeniem biurokracji i łagodzeniem kosztów przestrzegania przepisów, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP;

1. przypomina, że choć polityka podatkowa pozostaje w gestii państw członkowskich, jednolity rynek wymaga pewnego poziomu współpracy i harmonizacji podatkowej, aby zapewnić jego kompletność, usprawniać go i dalej go rozwijać; zauważa ponadto, że wspólne podejście do polityki podatkowej ma kluczowe znaczenie dla rozwiązania problemu szkodliwej konkurencji podatkowej i przenoszenia zysków, a także dla walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania; zwraca uwagę, że taka współpraca wymaga wzajemnego zaufania i działania w dobrej wierze ze strony wszystkich państw członkowskich;

2. wzywa Komisję i Radę, aby wspierały przedsiębiorstwa poprzez poprawę klimatu inwestycyjnego i zagwarantowanie, że przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych będą łatwiejsze w stosowaniu, bardziej zrównoważone i ukierunkowane na poprawę konkurencyjności Europy;

3. podkreśla, że państwa członkowskie UE są w pełni odpowiedzialne za odpowiednie ściąganie podatków i mają prawo decydować o swoich systemach podatkowych, przy poszanowaniu zasad jednolitego rynku i praw innych państw członkowskich do opodatkowania; podkreśla, że właściwie funkcjonujące systemy podatkowe i krajowe administracje podatkowe odgrywają kluczową rolę w ściąganiu podatków oraz że trwałe dochody podatkowe mają istotne znaczenie w budżetach publicznych państw członkowskich;

4. odnotowuje przedstawiony przez Komisję pakiet dotyczący uproszczeń podatkowych dla MŚP oraz BEFIT; odnotowuje konkluzje Rady Europejskiej z 23 marca 2023 r., w których wzywa się do uproszczenia ogólnego otoczenia regulacyjnego i zmniejszenia obciążeń administracyjnych, oraz komunikat Komisji z 16 marca

2023 r., w którym podkreślono, że unijne ramy podatkowe mają kluczowe znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego i inwestycji prywatnych, w szczególności poprzez usuwanie barier podatkowych dla inwestycji transgranicznych, oraz że celem aktywnej roli UE w polityce podatkowej jest przeciwdziałanie zakłóceniom, zapewnienie dobrego funkcjonowania jednolitego rynku i zapobieganie jego rozdrobnieniu; podkreśla, że na szczeblu unijnym należy przyjmować jedynie takie rozwiązania, które są dobrze przemyślane, uwzględniają systemy istniejące w państwach członkowskich i nie stwarzają dodatkowych, niewspółmiernych i zbędnych obciążeń dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;

5. podkreśla, że niezwykle istotne jest zwalczanie agresywnego planowania podatkowego[1] i uchylania się od opodatkowania przy jednoczesnym propagowaniu sprawiedliwości, przejrzystości i pewności fiskalnej; podkreśla, że przeciwdziałanie uchylaniu się od opodatkowania, unikaniu opodatkowania i agresywnemu planowaniu podatkowemu zapewni dodatkowe dochody podatkowe, które pomogą rządom krajowym w utrzymaniu podatków na poziomach sprzyjających zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu oraz konkurencyjności i atrakcyjności fiskalnej UE;

6. wzywa Komisję, aby przypominała państwom członkowskim o wdrożeniu zaleceń w kontekście europejskiego semestru i oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności w odniesieniu do agresywnego planowania podatkowego;

7. docenia dotychczasowe działania UE przeciwko uchylaniu się od opodatkowania i agresywnemu planowaniu podatkowemu, stosownie do sytuacji międzynarodowej na szczeblu OECD/G20; zwraca uwagę na liczne dyrektywy podatkowe przyjęte od 2011 r., które przyczyniły się do bardziej sprawiedliwego, prostszego i skuteczniejszego opodatkowania osób prawnych w UE oraz do nałożenia na przedsiębiorstwa w UE większej liczby obowiązków dotyczących przestrzegania przepisów prawa podatkowego[2]; zauważa, że korzyści płynące z tych dyrektyw powinny przewyższać ich koszty oraz że obowiązki dotyczące przestrzegania przepisów prawa podatkowego ciążące na przedsiębiorstwach w UE, w szczególności na MŚP, oraz odnośne koszty nie powinny być nieproporcjonalne; zauważa jednak również, że niektóre dyrektywy zostały zablokowane w Radzie, np. dyrektywa w sprawie podatku od transakcji finansowych czy wnioski dotyczące wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych i

---

1 OECD, Aggressive Tax Planning.

2 Zob. w szczególności dyrektywy w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania (ATAD I i ATAD II), zmiany dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 1 do DAC 7), rewizja dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych, dyrektywa UE w sprawie rozstrzygania sporów, dyrektywa w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje lub dyrektywa w sprawie filaru drugiego.

wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych; w tym kontekście podkreśla, że w 2018 r. Parlament Europejski przyjął wspólne stanowisko w sprawie dyrektywy w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych[1];

8. ubolewa nad faktem, że w niektórych przypadkach państwa członkowskie wdrożyły i stosują dyrektywy w sprawie opodatkowania w rozbieżny sposób, co może zakłócać prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku i prowadzić do braku zgodności podstaw opodatkowania, większej biurokracji i wyższych kosztów przestrzegania przepisów; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnej transpozycji dyrektyw podatkowych i ich zgodności z intencjami określonymi w tych dyrektywach; w tym kontekście ubolewa, że krajowe systemy podatkowe, administracje podatkowe oraz, ogólnie, rozbieżności w szeroko rozumianej administracji publicznej poszczególnych państw wpływają na obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów, szczególnie dla MŚP, które – jak zauważyła Komisja w styczniu 2022 r. – muszą radzić sobie w środowisku złożonym z 27 różnych systemów podatkowych; apeluje do Komisji o wydanie poszczególnym państwom członkowskim konsekwentnych, sprawiedliwych oraz klarownych zaleceń dotyczących transpozycji dyrektyw oraz ich skutecznego egzekwowania; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by maksymalnie wykorzystały istniejące fora UE w celu zapewnienia spójnego wdrażania prawodawstwa UE w dziedzinie opodatkowania we wszystkich państwach członkowskich;

9. podkreśla, że otoczenie podatkowe, zwłaszcza w odniesieniu do opodatkowania osób prawnych, wpływa na decyzje inwestycyjne, a zatem jest jednym z czynników wpływających na tworzenie miejsc pracy, zrównoważony wzrost gospodarczy i konkurencyjność;

Zmniejszenie obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów dla przedsiębiorstw w UE, zwłaszcza MŚP

10. zauważa, że według Komisji szacunkowe koszty przestrzegania przepisów podatkowych w przypadku dużych przedsiębiorstw wielonarodowych wynoszą około 2 % płaconych podatków, natomiast w przypadku MŚP te szacunkowe koszty wynoszą około 30% płaconych podatków; ubolewa, że niektóre państwa członkowskie opracowały systemy podatkowe pozwalające na rozbieżności między przedsiębiorstwami wielonarodowymi a MŚP, co stawia MŚP w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej; przypomina, że MŚP to główna siła napędowa wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; wzywa Komisję Europejską do opracowania polityki podatkowej, która będzie łatwa do wdrożenia przez mniejsze przedsiębiorstwa, gdyż obniży ponoszone przez nie koszty i ograniczy

---

1 Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0087.

ich obowiązki administracyjne wynikające z przepisów podatkowych;

11. wzywa Komisję do przeprowadzenia ogólnounijnego badania poziomów kosztów przestrzegania przepisów w poszczególnych krajach oraz ogólnej oceny stwierdzonej sytuacji; wzywa również Komisję, aby w następstwie tej oceny przedstawiła inicjatywę mającą na celu rozwiązanie problemu wysokich kosztów przestrzegania przepisów i zacieśnienie współpracy na rzecz ograniczenia obciążeń administracyjnych;

12. zauważa, że na jednolitym rynku działalność transgraniczna pracowników i osób samozatrudnionych pozostaje skomplikowana pod względem administracyjnym z punktu widzenia podatków i ubezpieczeń społecznych; zauważa ponadto, że większe możliwości pracy zdalnej zaostrzyły ten problem;

13. wzywa Komisję, aby przedstawiła ogólną ocenę dotychczasowych działań podjętych w dziedzinie opodatkowania osób prawnych od 2011 r., opublikowała szczegółową ocenę skutków dotyczącą najlepszych możliwości zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, zidentyfikowała wszystkie różnice w transpozycji w UE, określiła obszary wymagające uproszczenia i zapewniła przedsiębiorstwom, które już znajdują się pod presją, rozsądne ramy czasowe na wdrożenie strategii politycznych; podkreśla wniosek Rady Europejskiej z 22 marca 2023 r. o przeprowadzanie przez Komisję sprawdzianów konkurencyjności w odniesieniu do nowych wniosków ustawodawczych, w tym dotyczących opodatkowania, oraz podkreśla, że każdy ewentualny nowy wniosek powinien przyczynić się do sprawnego funkcjonowania, integralności i równych warunków działania na jednolitym rynku i nie powinien powodować nieproporcjonalnego obciążenia dla przedsiębiorstw; wzywa również Komisję, aby w nowych wnioskach ustawodawczych w sprawie opodatkowania brała pod uwagę kompatybilność z rozwiązaniami (w tym rozwiązaniami cyfrowymi), wprowadzonymi już w poszczególnych państwach członkowskich, przyczyniającymi się do zmniejszenia obciążeń dla przedsiębiorstw;

14. odnotowuje wyniki Konferencji w sprawie przyszłości Europy z 9 maja 2022 r. oraz propozycje dotyczące zwiększenia konkurencyjności UE i dalszego pogłębienia jednolitego rynku, których celem jest osiągnięcie pewnego poziomu harmonizacji i koordynacji polityki podatkowej w państwach członkowskich, aby zapobiegać uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, a jednocześnie wspierać sukces gospodarczy przedsiębiorstw; czeka na wniosek zapowiedziany przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen 19 października 2022 r. dotyczący wprowadzenia do przepisów UE standardowego sprawdzianu konkurencyjności; zwraca uwagę, że przy opracowywaniu nowych przepisów podatkowych należy wziąć pod

uwagę kwestie utrzymania konkurencyjności gospodarki UE; oczekuje, że konkurencyjność powinna iść w parze z pełnym przestrzeganiem istniejących unijnych norm pracy i norm społecznych;

15. z zadowoleniem przyjmuje plan REPowerEU i jego priorytety oraz wzywa państwa członkowskie do rozważenia integracji środków podatkowych, aby przyspieszyć wykorzystywanie środków finansowych, osiągnąć większą konkurencyjność i wspierać MŚP, przedsiębiorstwa i sektor przemysłu w realizacji celów tego programu w ramach zmienionych krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z sugestią Komisji;

16. zwraca uwagę na wznowienie debaty na temat bodźców podatkowych w następstwie przyjęcia modelowych zasad filaru II gwarantujących minimalną efektywną stawkę podatku dochodowego od osób prawnych w wysokości 15 % oraz w reakcji na amerykańską ustawę o obniżeniu inflacji; wzywa Komisję do przeanalizowania eksperymentów z ulgami podatkowymi, zwłaszcza w kontekście zmienionych unijnych ram dotyczących pomocy państwa; niemniej zwraca uwagę, że wszystkie decyzje powinny być podejmowane w sposób skoordynowany, aby utrzymać funkcjonowanie jednolitego rynku, zgodnie z przepisami dotyczącymi konkurencji, zapobiegając międzynarodowej konkurencji opartej na dotacjach; podkreśla, że bodźce podatkowe powinny mieć na celu przyciągnięcie rzeczywistych inwestycji, z uwzględnieniem obaw związanych ze starzeniem się społeczeństw, godnych norm pracy i norm społecznych oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej;

17. zwraca uwagę, że państwa członkowskie mogą zaangażować się w politykę umożliwiającą pełne odliczanie inwestycji kapitałowych oraz wprowadzającą na stałe przepisy dotyczące ulg kapitałowych, aby zwiększyć rzeczywiste inwestycje, w szczególności w badania i rozwój, osiągnąć cele klimatyczne oraz wesprzeć konkurencyjność Europy; uważa, że pełne odliczanie inwestycji kapitałowych wymaga skoordynowanego wdrożenia, starannego zaprojektowania i znacznej dbałości administracyjnej, aby zapobiec stosowaniu tego mechanizmu do uzyskiwania nieuzasadnionych dotacji podatkowych lub nadużyć podatkowych; uważa w związku z tym, że takie strategie polityczne powinny iść w parze z regularnym monitorowaniem i analizami skutków ubocznych;

18. wzywa państwa członkowskie, aby w świetle wysokich stóp inflacji odciążyły przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, na przykład za pomocą tymczasowych środków podatkowych w celu złagodzenia wzrostu kosztów energii oraz wykorzystania dodatkowych dochodów wynikających z wyższych cen energii do zapewnienia bezpośredniej i ukierunkowanej pomocy dla obywateli znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji i klasy średniej, a także aby zmniejszyły obciążenia dla obywateli i przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, które

zostały poważnie dotknięte kryzysem;

Porozumienie dotyczące filaru II

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na szczeblu otwartych ram OECD/G20 uzgodniono dwufilarowe rozwiązanie dotyczące alokacji praw do opodatkowania i zastosowania minimalnej efektywnej stawki podatkowej w wysokości 15 % od globalnych zysków przedsiębiorstw wielonarodowych, a także przyjęcie dyrektywy w sprawie drugiego filaru, która wdraża to porozumienie międzynarodowe na poziomie prawa UE; wzywa Komisję, by przedstawiła Parlamentowi sprawozdanie z wyników procesu ratyfikacji porozumienia dotyczącego filaru II w państwach spoza UE;

20. zauważa, że przedsiębiorstwa nie tylko muszą radzić sobie z niestabilnym otoczeniem biznesowym i coraz większą liczbą dyrektyw UE w sprawie opodatkowania, lecz także muszą przeznaczać swoje zasoby finansowe i ludzkie na stosowanie zasad filaru II i przestrzeganie dalszych wytycznych OECD i interpretacji wydawanych przez poszczególne państwa członkowskie; odnotowuje przedstawiony przez Komisję 12 września 2023 r. pakiet dotyczący uproszczeń podatkowych dla MŚP, BEFIT i ustalania cen transferowych; oczekuje na rozpoczęcie negocjacji w sprawie poszczególnych dossier oraz na ocenę skuteczności i wpływu zasad drugiego filaru, głównie w kontekście oczekiwanych celów, analizy kosztów i korzyści, walki z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, szkodliwej konkurencji podatkowej i wyższych dochodów podatkowych;

21. zauważa, że zasady filaru I i filaru II mają zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw wielonarodowych, których obroty przekraczają odpowiednio 20 mld EUR (przy marży zysku ponad 10 %) i 750 mln EUR; odnotowuje, że w związku z tym większość przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, nie jest objęta tym porozumieniem; zwraca uwagę na wysiłki Komisji na rzecz stworzenia ram BEFIT w oparciu o międzynarodowe porozumienie w sprawie filaru II i dyrektywę UE w sprawie drugiego filaru;

22. rozumie, że porozumienie przyjęte w kontekście otwartych ram G20/OECD miało stanowić pakiet mający na celu jednoczesne wprowadzenie w życie obu filarów; odnotowuje oświadczenie otwartych ram OECD/G20 z 11 lipca 2023 r. w sprawie dwufilarowego rozwiązania w celu sprostania wyzwaniom w dziedzinie opodatkowania wynikającym z cyfryzacji gospodarki; ubolewa z powodu różnych harmonogramów wdrażania filaru pierwszego i drugiego; należycie odnotowuje międzynarodowy scenariusz transpozycji dyrektyw dotyczących filaru I i II;

23. odnotowuje niedawną reformę Grupy ds. Kodeksu Postępowania dotyczącą rozszerzenia jej zakresu w 2022 r.; wzywa Komisję,

państwa członkowskie i Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) do przedstawienia oceny wcześniejszych reform; przypomina swoje stanowisko z 7 października 2021 r., że w ocenie należy uwzględnić środki podatkowe prowadzące do niskich poziomów opodatkowania zgodnie z filarem 2;

24. zwraca uwagę na fakt, że Komisja rozważa możliwość wprowadzenia nowych zasobów własnych w oparciu o ramy BEFIT po ich przyjęciu, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (porozumienie międzyinstytucjonalne)[1]; przypomina, że jeżeli wdrożenie pierwszego filaru opóźni się poza okres bieżącego mandatu, Komisja zobowiązała się do zaproponowania opłaty cyfrowej; zauważa, że Komisja potwierdziła, iż BEFIT jest również istotny z punktu widzenia zasobów własnych;

25. przypomina, że Parlament przy różnych okazjach, w tym w niedawno przyjętej rezolucji w sprawie zasobów własnych: nowy początek dla finansów unijnych – nowy początek dla Europy[2], wyrażał już poparcie dla nowych zasobów własnych związanych z opodatkowaniem osób prawnych, takich jak wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych (CCCTB), podatek od usług cyfrowych, a ostatnio w odniesieniu do zasobów własnych opartych na filarze pierwszym w kontekście integracyjnych ram OECD dotyczących erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków; przypomina ponadto o swoim apelu o wprowadzenie ogólnounijnego podatku od transakcji finansowych (PTF) oraz rozważenie innych instrumentów, takich jak proponowany w amerykańskiej ustawie o obniżeniu inflacji podatek akcyzowy od wykupu akcji, a także wspólne i ustandaryzowane ramy podatku u źródła;

26. podkreśla, że dobrze zaprojektowane nowe zasoby własne oparte na podatkach od osób prawnych muszą być w pełni zgodne z celem, jakim jest uproszczony system podatkowy, i mogą promować sprawiedliwość podatkową; wzywa Komisję do określenia synergii między modernizacją przepisów podatkowych a potencjalnymi zasobami własnymi opartymi na opodatkowaniu;

27. odnotowuje wniosek Komisji dotyczący tymczasowych statystycznych zasobów własnych związanych z sektorem przedsiębiorstw, które można by wdrożyć do czasu ewentualnego ustanowienia zasobów własnych związanych z BEFIT; uważa, że takie zasoby własne,

---

1 Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.
2 Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0195.

spójnie opracowane, powinny zachęcać państwa członkowskie do przyspieszenia negocjacji w sprawie BEFIT;

28. ponawia swój apel do państw członkowskich, aby przyjęły nowe zasoby własne na potrzeby pokrycia kosztów finansowania zewnętrznego w ramach NextGenerationEU (NGEU) oraz jak najszybszego zapewnienia wystarczającego finansowania ich strategii politycznych i priorytetów.

Dążenie do lepiej skoordynowanego i uproszczonego systemu podatku dochodowego od osób prawnych (BEFIT)

29. zwraca uwagę, że BEFIT i pakiet pomocy dla MŚP w zakresie opodatkowania wzajemnie się uzupełniają i że obie inicjatywy mają na celu większe uproszczenia dla przedsiębiorstw; wzywa Komisję do zaproponowania środków, które pomogą wszystkim państwom członkowskim przejść na uproszczony, skuteczny i konkurencyjny system podatkowy, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP; stwierdza, że uproszczenie procedur zwrotu, odliczeń i postępowań sądowych to inne rozwiązania służące zmniejszeniu obciążenia administracyjnego, w szczególności dla MŚP; odnotowuje w związku z tym wniosek Komisji z czerwca 2023 r. w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła, którego celem jest pobudzenie inwestycji transgranicznych i pomoc w zapobieganiu nadużyciom podatkowym poprzez reformę procedur dotyczących podatku u źródła, i wzywa do szybkiego przyjęcia i wdrożenia tego wniosku;

30. zauważa, że od 1997 r. kodeks postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej stanowi podstawowy instrument UE służący zapobieganiu szkodliwej konkurencji podatkowej wśród przedsiębiorstw; podkreśla, że w tym kontekście państwa członkowskie powinny ponownie przeanalizować, zmienić lub znieść istniejące środki podatkowe, które stanowią szkodliwą konkurencję podatkową, a także powstrzymać się od wprowadzania nowych środków w przyszłości; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z 8 listopada 2022 r. w sprawie reformy kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej w odniesieniu do zakresu środków podatkowych poddawanych kontroli podczas analizy szkodliwych praktyk podatkowych w UE; wzywa Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) do korzystania w pełni ze zmienionych uprawnień;

31. wzywa Radę, by bez dalszej zwłoki kontynuowała negocjacje w sprawie wniosku dotyczącego ukrócenia procederu nadużywania przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych; przypomina pierwotny zamiar Komisji i stanowisko Parlamentu z 17 stycznia

2023 r.[1];

32. z niecierpliwością oczekuje na skutki, jakie mają przynieść inicjatywy BEFIT i HOT, jeżeli chodzi o uproszczenie złożonych ram prawnych dotyczących systemów opodatkowania osób prawnych, a co za tym idzie – przyciągnięcie bezpośrednich inwestycji zagranicznych, zwiększenie konkurencyjności UE, a tym samym zmniejszenie ryzyka przeniesienia się przedsiębiorstw do państw spoza UE; zwraca uwagę na komunikat Komisji w sprawie opodatkowania działalności gospodarczej w XXI wieku, w którym wskazano, że „brak wspólnego systemu opodatkowania osób prawnych na jednolitym rynku działa jak hamulec konkurencyjności” i że i „[s]twarza to niekorzystne warunki konkurencji w porównaniu z rynkami państw trzecich”; przypomina, że uproszczone ramy ograniczają również możliwości agresywnego planowania podatkowego;

33. odnotowuje wniosek Komisji dotyczący BEFIT, którego celem jest opracowanie nowego i jednolitego unijnego zbioru przepisów dotyczących podatku dochodowego od osób prawnych i wspólnej podstawy opodatkowania dochodów przedsiębiorstw; w tym kontekście wzywa Komisję do zadbania o to, aby nowy wniosek zagwarantował przedsiębiorstwom jasność i przewidywalność oraz ułatwiał transgraniczną działalność gospodarczą; podkreśla, że każdy tego rodzaju wniosek musi uwzględniać osiągnięte porozumienia i dyskusje toczące się na szczeblu globalnym w celu ochrony interesów UE; ponownie podkreśla, że porozumienia w sprawie ram opodatkowania osób prawnych są najskuteczniejsze w przypadku ich osiągnięcia na szczeblu globalnym;

34. rozumie, że inicjatywa BEFIT stanowi okazję do rozwiązania problemu kosztów związanych z przestrzeganiem przepisów podatkowych oraz do zmniejszenia obciążeń administracyjnych, a jednocześnie przyczynić się do ograniczenia do minimum agresywnego planowania podatkowego oraz sprzyjać równym warunkom działania dla MŚP; uważa, że inicjatywy ustawodawcze w zakresie opodatkowania powinny zapewniać wyeliminowanie luk umożliwiających uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania i oszustwa podatkowe; zauważa, że wymaga to ciągłych prac nad ramami opodatkowania osób prawnych, aby dokonywać dostosowań w tym zakresie;

35. ponownie podkreśla, że inicjatywie BEFIT powinny towarzyszyć działania polityczne na rzecz budowania politycznego poparcia dla zmian; odnotowuje zmienione sprawozdanie z oceny skutków, w którym wyjaśniono wnioski wyciągnięte z poprzednich inicjatyw dotyczących podatku od osób prawnych oraz dodano powiązania z dwufilarowym podejściem OECD;

---

[1] Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0004.

36. z zadowoleniem przyjmuje cele BEFIT, o których mowa w wystosowanym przez Komisję zaproszeniu do zgłaszania uwag dotyczących oceny skutków i którymi są: zwiększenie odporności przedsiębiorstw przez zmniejszenie złożoności wynikającej z różnych zbiorów krajowych przepisów podatkowych i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez przedsiębiorstwa z UE prowadzące działalność transgraniczną, usunięcie przeszkód dla inwestycji transgranicznych i zwiększenie atrakcyjności jednolitego rynku dla inwestycji międzynarodowych, stworzenie środowiska sprzyjającego sprawiedliwemu i trwałemu wzrostowi gospodarczemu przez umożliwienie uproszczenia procedur administracyjnych, a także zapewnienie stałych dochodów podatkowych w budżetach państw członkowskich, co jest szczególnie ważne w świetle obecnej trudnej sytuacji gospodarczej i wyzwań społecznych; uważa, że wdrożenie jednolitego zbioru przepisów może przyczynić się do ograniczenia zakresu szkodliwej konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi i uchylania się od opodatkowania, a zarazem uprościć przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych w UE;

37. podkreśla istotną rolę administracji podatkowych w zapewnieniu wdrażania reformy BEFIT; zaleca, by państwa członkowskie zapewniły wystarczające środki na ten cel, w tym szkolenia, również w ramach przyszłego programu FISCALIS;

38. przypomina, że wcześniejsze próby określenia przez Unię wspólnego zbioru przepisów uwzględniały trzy czynniki: pracę, aktywa i sprzedaż; odnotowuje zobowiązanie Komisji do oceny, w ramach kompleksowego przeglądu zasady przejściowej, ewentualnej zmiany wprowadzającej opartą na wzorze alokację podstawy opodatkowania BEFIT;

39. zauważa, że przedsiębiorstwa prowadzące działalność w całej UE muszą przestrzegać różnych przepisów podatkowych i rozliczać się z różnymi organami podatkowymi; zwraca uwagę, że sposobem na ograniczenie obciążeń podatkowych i zminimalizowanie przeszkód podatkowych na jednolitym rynku może być ustanowienie punktu kompleksowej obsługi umożliwiającego złożenie jednej skonsolidowanej deklaracji podatkowej; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do intensyfikacji wysiłków na rzecz wprowadzenia elektronicznego systemu składania deklaracji z korzyścią dla podatnika; wzywa Komisję do oceny, czy wprowadzenie punktu kompleksowej obsługi wymaga dalszej harmonizacji podstawy opodatkowania osób prawnych oraz opracowania wzoru umożliwiającego sprawiedliwą i skuteczną alokację praw do opodatkowania między państwa członkowskie; wzywa Komisję do oceny, czy punkt kompleksowej obsługi można by przetestować wśród grup przedsiębiorstw prowadzących działalność na jednolitym rynku i stosujących zasady filaru II, a dopiero później włączyć nowe przepisy BEFIT; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 16 marca 2023 r. (COM(2023)0162), w którym

podkreślono przydatność punktów kompleksowej obsługi, jeżeli chodzi o zniesienie barier;

40. uważa, że wszystkie bardzo duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w UE powinny wchodzić w zakres przyszłego wniosku dotyczącego BEFIT; wzywa Komisję do wyjścia naprzeciw szczególnym potrzebom MŚP poprzez zadbanie o to, aby inicjatywa BEFIT była opcjonalna dla MŚP, zwłaszcza dla tych, które nie prowadzą działalności transgranicznej; niemniej z zadowoleniem przyjmuje wszelkie wnioski umożliwiające mniejszym przedsiębiorstwom korzystanie z dobrowolnych, uproszczonych i zharmonizowanych ram opodatkowania osób prawnych;

41. podkreśla, że preferencyjne traktowanie finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego w opodatkowaniu osób prawnych, które umożliwia hojne odliczenia podatkowe w przypadku płatności odsetkowych, podczas gdy kosztów finansowania kapitałowego nie można odliczyć w podobny sposób, podkreśla trudności strukturalne, z jakimi borykają się przedsiębiorstwa zależne od finansowania kapitałowego, które są często młodsze i mniejsze i mają trudniejszy dostęp do kredytów; zauważa, że w przeszłości odliczenia z tytułu hipotetycznych odsetek od kapitału własnego były nadużywane w wyniku nielegalnych działań; postrzega wniosek Komisji z 11 maja 2022 r. dotyczący uprzywilejowania finansowania dłużnego w stosunku do kapitałowego jako środek promowania finansowania za pośrednictwem rynków kapitałowych, a nie jako próbę zniechęcania do finansowania dłużnego, uznając jednocześnie kompetencje państw członkowskich w kwestiach podatkowych oraz odnotowując decyzję Rady z 6 grudnia 2022 r. o zawieszeniu prac nad wnioskiem; zwraca się do Rady o ponowne rozważenie tej kwestii i ewentualne wznowienie negocjacji w sprawie tego wniosku z pomocą Komisji; popiera wprowadzenie surowych przepisów zapobiegających unikaniu opodatkowania, w tym przepisów zawartych w art. 5 wniosku Komisji, i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony przed erozją bazy podatkowej;

42. uważa, że pewność podatkowa zostałaby wzmocniona, gdyby państwa członkowskie zgadzały się co do tego, jakie zachęty podatkowe nie zakłócają konkurencji; wzywa Komisję do oceny skuteczności korzystnego opodatkowania dochodów z patentów i innych systemów własności intelektualnej w ramach nowego podejścia do metody wydatkowej, które określono w 5. działaniu planu przeciwdziałania BEPS dotyczącym szkodliwych praktyk podatkowych;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do znacznego zwiększenia środków na badania, rozwój i innowacje, aby w skoordynowany sposób osiągnąć cel dotyczący inwestycji na poziomie 3 % PKB UE; podkreśla, że ukierunkowane bodźce podatkowe dla prywatnych

badań i rozwoju (np. ulgi podatkowe, zwiększone odpisy lub dostosowane systemy amortyzacji) stosowane w sposób odpowiedzialny pod względem fiskalnym mogą przyczynić się do zwiększenia prywatnych wydatków na te cele, co często może wiązać się z pozytywnymi efektami zewnętrznymi; podkreśla, że należy regularnie analizować takie pozytywne efekty zewnętrzne i korygować lub likwidować te zachęty, jeżeli nie przyniosą zamierzonego rezultatu; odnotowuje pogląd, że takie zachęty są skuteczniejsze dla MŚP, jeżeli dotyczą wydatków[1]; podkreśla, że takie zachęty podatkowe muszą być ściśle zgodne z obowiązującymi przepisami i ogólnymi priorytetami politycznymi UE; przypomina, że według sprawozdania inwestycyjnego Europejskiego Banku Inwestycyjnego za lata 2022–2023 wydatki przedsiębiorstw na badania i rozwój wyniosły w 2020 r. zaledwie 1,5 % unijnego PKB, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych i Japonii było to 2,6 %; zauważa, że różnica ta może obniżyć konkurencyjność UE w perspektywie długoterminowej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 16 marca 2023 r., w którym zachęca się państwa członkowskie do wsparcia działań w dziedzinie badań i innowacji; wzywa Komisję do przedstawienia oceny najbardziej efektywnych i skutecznych bodźców podatkowych w obszarze prywatnych badań i rozwoju;

44. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skutków wykorzystywania nowych technologii do poprawy tempa, efektywności, niezawodności, przejrzystości i odporności procedur administracyjnych związanych z opodatkowaniem; rozumie, że po tej ocenie skutków Komisja może przedstawić wniosek dotyczący zacieśnienia współpracy organów podatkowych, z wykorzystaniem zidentyfikowanych dobrych praktyk, aby stworzyć warunki sprzyjające działalności gospodarczej, zmniejszając biurokrację, koszty przestrzegania przepisów oraz nadmierne obciążenia administracyjne;

°

° °

45. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

---

[1] Podkomisja do Spraw Podatkowych, wysłuchanie z 11 lipca 2022 r. dotyczące roli bodźców i zwolnień podatkowych w reformie opodatkowania przedsiębiorstw oraz w promowaniu konkurencyjności europejskich gospodarek.